

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 35,4-7a; Ps 146,6c-10; Jak 2,1-5; Mk 7,31-37

Posljednjih pet psalama poznati su kao *aleluja psalmi*. Današnji psalam (146) prvi je u nizu spomenutih aleluja psalama. Prethodeći psalmi iznose, iz dubine vjerničke duše, žalosti, sramote, grijehe, sumnje i strahove. Susreli smo narod Božji u porazima i pobjedama, susreli smo ga u njegovim životnim usponima i u njegovim životnim padovima. Suočeni smo s istinom da se vjera čisti i bistri u nedaćama života, da je tek kušana vjera ona koja ima priliku postati čvrstom vjerom, zreloom, odraslom. Sve je to za nama. Prošli smo kroz nedaće i sada smo započeli veliko finale psaltira – *aleluja psalme*, proslavu Božjeg imena, njegovog djelovanja u povijesti. Prva aleluja je i izjava (pohvala) i poziv ostalim vjernicima da se pridruže hvali. Trajanje nije vremenski i načinski ograničeno jer smo pozvani čitavim bićem hvaliti Gospodina, pozvani smo životom i Njemu davati hvalu i druge pozivati na pohvalu, tj. slavljenje Boga. Drugi, bližnji, oni koji su nam dragi i oni koji su nam mrski, vladari i njihovi podložnici – svi su podložni pozitivnom propitkivanju jer nismo pozvani staviti svoje posvemašnje povjerenje u ljude, nismo pozvani osloniti se na ljude kao što se oslanjamo na Gospodina iz jednostavnog razloga: ljudi umiru, svi silaze u carstvo tmine, u zemlju iz koje su uzeti. Mogućnici su utjecajni ljudi, ljudi čija je potpora vidljivija, korisnija i praktičnija od Božje. Praktičnost i korisnost bi mogle kompromitirati odnos s Bogom jer utjecajni ljudi postaju bogovi, idoli. Snaga društvenih mogućnika snaga je smrtnih, dakle konačna, ograničena. Zemljani se vraća u zemlju, dah izlazi iz njega i njegove misli umiru. *Koji stvori nebo i zemlju* – Božja svemoć jedan je od razloga za pouzdanje u njegovo djelovanje. Stvoritelj svega sve drži u svojim rukama, drži svakoga od nas i sve nas. Njegova moć je neusporediva s onom koju posjeduju mogućnici svijeta. Njegova moć neusporediva je i s našim grijesima jer nema toga što bismo mi mogli učiniti, a da nam on ne bi darovao oprostjenje i spasenje. Najočitije je to u djelovanju Gospodina Isusa koji je ostvario i koji ostvaruje predivna djela Božje svemoći među nama: otvara oči slijepima, podiže prignute, ljubi pravedne, bdije nad pridošlicom, tješi udove i žalosne. Nasljedujemo u tjednu pred nama djelovanje Gospodinovo, oponašajmo ga u najljepšim očitovanjima njegove svemoći: u brizi i skrbi za stvoreni svijet, ne zaboravljajući braću ljude.